

PASIÑOKO EGUNAREN SENTIEREA.

Gau ostekoa gorriska dator gaur sortaldean,
 Bere gañean dabilnaz lurrun odolduak,
 Laño motelak bere arpegi eder aurrean,
 Dirudiela urre autsetan orbanduak;
 Kurutzeratu bear danari obediuz
 Egun sentia indarrez legez dator nagi,
 Ez eukalako gogorik onek gaur jagiteko,
 Dakialako dongak zer daben erabagi.

Chingar geldotsu bat dirudizku ¡o! Eguzkiak
 Oztaz lurrera erranuchorik dau botaten,
 Bere barruan ito gura dauz garrak guztiak,
 Zerren begirik beruntz itzuli nai ez daben;
 Al balei barriz ezaintasunez dana sasitu,
 Laster egingo gindukez oso irabiau,
 Izate dana bana banatu eta nasitu,
 Goya, be egin, gaba egun, ta eguna gau.

Odei boladak burrukan legez dabilnaz pillak,
 Loraz jantziak dirudiela leku unetan,
 Argiak jorik sortzen dauz mota aiñ biribillak,
 Bertako orban, natu, oreñen,¹ nabarretan;
 Estaldu nairik nekatzen dira egunizarra,
 Ikus ez daigun bere arpegi biztzallea,
 Eldu dalako elduteko dan egun bakarra,
 Noz gertauko dan gaiztakeria eskergea.

(1) oreñena=lunar.

Egunak begi alegereak zabaldutean,
 Choriak poza bestetan dabe erakusten,
 Gaur euren Jaun ta Jabeagaitik egochopean,
 Lotsaz buruak gordetan dodaz nik ikusten;
 Len barritsuak baziran bere tayu orretan,
 Agertzen dabe euren barruko naibagea,
 Darakuskue išilltasun au ¡ai! goiś onetan!
 Dakuselako illduraz euren Egillea.

Ur me garbitan arraña bada beti ibilten,
 Eguzkiaren izpi zorrotzak ikuturik,
 Zoro zororik dabela jolas asko egiten,
 Orain dirudi dala aurkitzen gaiśoturik:
 Urtenik dira talda andiak ur-azalera,
 Jakite arren leorrez zer dan iragoten,
 Eta bizia eurai emona alan gaur Bera,
 Ikusiteak mingoztasun au deutse emoten.

Basa abereak nekez bai, nekez dagoz geldirik,
 Gurago leukee etorri arin gizartera,
 Leza sakon ta kobetan dagoz orroi egiñik,
 Ausaz zergaitek ez deutse isten urtetera;
 Ezin iruntsi dabe gizonen esker dongea,
 Guztioi ondo eginda deuskun Jaunarentzat,
 Aññ da andia eurak deuskuen bengau gurea,
 Amorraturik erretan dagoz gizonentzat.

Baña badago ez dakusan bat gauzok gertetan
 Gizon gogor bat inbidiagaz itsuturik,
 Zeñek ez daben gauza barririk ezer sometan,
 Zentzun bageak dagozanean larriturik;
 Lo legez dago Eguzkiari jazoagaitik;
 Ez da esnatu izatearen gaurko gaitzaz,
 ¿Zér esan neike, zer baña gizon sor onegaitik?
 Arria baño dala arriago ¡ai Kaifas!

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

